

اقدام نیک و بجای مقام های افغانستان

اخیراً ارگان های ذیصلاح افغانستان، تصمیم مبنی بر جمعآوری و منع توزیع مطبوعات چاپی پاکستان از ولایات جنوبی کشور را اتخاذ و به نیروهایسرحدی، هدایت داده اند که از ورود و توزیع روزنامه ها و مطبوعات چاپی پاکستان در این مناطق جلوگیری بعمل آورند.

مبرهن است که دولت و حکومت پاکستان به شمول نظامیان آن کشور با نشر مطالب و موضوعات تخریش کننده و ضد منافع ملی افغانستان در نشریات خویش و توزیع آن در میان مردم افغانستان، در صدد آن است تا به جنایات هولناکی که از سوی اجیران و نوکران خود در افغانستان اعمال می نمایند و هر روز اتباع این کشور را به خاک و خون می کشانند، صبغه دینی و ملی داده و آن را جهاد در برابر کفار قلمداد نمایند، مردم که به خدای یکتا ایمان داشته، به رسالت و پیامبری حضرت محمد (ص) باور کامل و به قرآن کتاب خدای عزوجل احترام و آن را رهنمای خویش در پیشبرد امور زندگی می دانند و به منظور حفاظت از این ارزش ها و هنجار ها سالیان متمادی مبارزه نموده و پیشگامان جهاد در راه خدا به شمار می روند، را کافر دانسته و جهاد در برابر آن ها را فریضه خدا بدانند و دستاورد های ارگانهای امنیتی کشور را که به خاطر حفاظت از تمامیت ارضی، تحکیم حاکمیت ملی، استقلال سیاسی و ... در برابر این ددصفتان دیو منش مبارزه و خود را فدا می نمایند، غیر مشروع جلوه داده و از این طریق در صدد ابقای حاکمیت مزدوران خویش گردند.

این رسانه ها که سربریدن کودکان و زنان بی گناه را توجیه دینی می نمایند، انفجار در مساجد و مکاتب را جواز شرعی می دهند، انتحار در افغانستان را مجاز می شمارند و ویران نمودن زیر بناها و ابدات تاریخی افغانستان را وجیبه ملی و میهنی گماشتگان خود می پندارند و با نشر این گونه مطالب و موضوعات به دین و دستگیر آن اهانت روا داشته اسلام را دین وحشت و ترور معرفی می نمایند تا دستاویزی را برای افراطیون و کم اندیشان کور دل سائر ادیان و مذاهب قرار دهند که آنها بنا بر مستندات آن به خود جرأت دهند دین اسلام و پیامبرش را و کتابی را که با خود برای رهنمایی بشریت و هدایت آنها به رستگاری و درستکاری آورده، به مسخره بگیرند و احساسات بیش از ۱،۵ میلیارد انسان مسلمان را جریحه دار سازند، درپاکستان چاپ و در ولایات شرقی و جنوبی چون کنر، نورستان، خوست، پکتیا و ... که مدت ها است قربانی راکت های کور آن کشور و انتحاری های اعزامی آن اند، به نشر برسانند. مردم شریف افغانستان که از یک سو قربانیان این اعمال به شمار می روند و از سوی دیگر با خواندن و وجه دادن این جنایات در این نشریات آن بر زخم هایش پاشیدن نمک را احساس می نمایند، از ممنوعیت نشر و پخش این گونه روزنامه ها که وسیله پیشبرد جنگ روانی آس آس آس به شمار می رود، استقبال نموده و خواهان آن اند که رسانه های از این دست را که اهداف و برنامه های متخاصمان را در افغانستان پیاده می نمایند و به مثابه بلند گوی آنها عمل و در افغانستان نشرات دارند را نیز متوقف و گردانندگان آن را به سزای اعمال شان برسانند، تا درس باشد برای کسانی که تیشه به ریشه خویش می زنند و در برابر حاکمیت ملی و تمامیت ارضی کشورش قد علم نموده و وسیله ویرانی و بربادی وطن و ملت اش را برای دشمنان آن فراهم می سازند و افکار عامه را می خواهند به گروگان بگیرند.

دبختانه نشریات از این نوع در کشور کم نیست که ذریعه جاسوسان و مزدوران دولت های متخاصم که از یک طرف با خلق نمودن چالش ها و مشکلات فرا راه کشور، می خواهند فرایند دولت سازی و نظام سازی را به به کندی مواجه سازند و از سوی دیگر موجی از بی اعتمادی را میان دولت و ملت، دولت و نیروهای خارجی حاضر در کشور که برای ساختن افغانستان مقتدر و قدرتمند متعهد اند و خود را ملزم به مبارزه صادقانه و جدی در برابر دهشت افکنان و تروریستان می دانند، به وجود آورده و نیروهای متخاصم را گروه های شکست ناپذیر و قدرتمند که باید بر سرنوشت افغانستان و مقدرات مردم آن حکمروایی کنند معرفی و نیروهای ائتلاف بین المللی را اشغالگران ببینارند که برای اشغال افغانستان در این کشور حضور دارند.

پایان